

**Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w sprawie COMP/
M.3796 — OMYA/J.M. HUBER PCC**

(zgodnie z art. 15 i 16 decyzji Komisji (2001/462/WE, EWWiS) z dnia 23 maja 2001 r. w sprawie zakresu uprawnień urzędników przeprowadzających spotkania wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji — Dz.U. L 162 z 19.6.2001)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/C 58/06)

Projekt decyzji stwarza podstawy do następujących uwag:

Procedura pisemna

Dnia 4 kwietnia 2005 r. do Komisji wpłynął wniosek o odesłanie sprawy na mocy art. 22 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 („rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”) od Fińskiego Urzędu Ochrony Konkurencji do którego następnie przyłączyły się odpowiednie organy Szwecji (22 kwietnia 2005 r.), Austrii (26 kwietnia 2005 r.) i Francji (28 kwietnia 2005 r.) dotyczący zbadania proponowanej koncentracji, w ramach której przedsiębiorstwo Omya AG („Omya”, Szwajcaria) proponuje nabycie całkowitej kontroli nad przedsiębiorstwem prowadzącym działalność w dziedzinie wytrąconego węgla wapnia („PCC”) J.M. Huber Corporation („Huber”), obecnie kontrolowanym przez J.M. Huber Corporation (USA), w drodze zakupu akcji oraz aktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) wymienionego rozporządzenia Rady.

Po zbadaniu dowodów przedstawionych przez wnioskujące o przekazanie sprawy państwa członkowskie Komisja wyciągnęła wniosek, że koncentracja spełnia wymogi określone w art. 22 ust. 3 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw i pkt 42-45 obwieszczenia Komisji w sprawie odsyłania spraw dotyczących koncentracji i zdecydowała o zaakceptowaniu właściwości, wysyłając dnia 18 maja 2005 r. przesyłającym państwom członkowskim decyzje w tej sprawie. Był to pierwszy przypadek przekazania sprawy Komisji przez państwa członkowskie na mocy art. 22 nowego rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.

Przedsiębiorstwo Omya przesłało zgłoszenie dnia 4 sierpnia 2005 r. Komisja wszczęła postępowanie dnia 23 września 2005 r. na mocy art. 6 ust. 1 lit. c) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw ponieważ proponowana koncentracja wzbudzała poważne wątpliwości co do zgodności ze wspólnym rynkiem. Dnia 3 października 2005 r. przedsiębiorstwo Omya otrzymało dostęp do „kluczowych dokumentów” w aktach Komisji zgodnie z „najlepszymi wzorcami w zakresie prowadzenia przez WE postępowań dotyczących łączenia przedsiębiorstw” (zwanymi dalej „najlepszymi wzorcami”) określonych przez Dyрекcję Generalną ds. Konkurencji.

Następnie Komisja przyjęła cztery decyzje na mocy art. 11 ust. 3 skierowane do Omya w dniach 11 października 2005 r., 9 listopada 2005 r., 23 listopada 2005 r. i 9 grudnia 2005 r. Tak więc postępowanie było zawieszane w następujących okresach: 11-19 października 2005 r., 4-17 listopada 2005 r., 22-29 listopada 2005 r. i 8 grudnia 2005 r.-3 stycznia 2006 r.

Po przeprowadzeniu dogłębnej analizy pod koniec prac nad projektem decyzji, służby Komisji uznały, że wcześniejszy wniosek przedstawiony przez stronę zgłaszającą zawierał nieprawidłowe dane. Tak więc dnia 8 marca 2006 r. Komisja podjęła kolejną decyzję na mocy art. 11 ust. 3 zawieszającą postępowanie do czasu aż Omya podporządkuje się postanowieniom decyzji na mocy art. 11 ust. 3. (Przedsiębiorstwo Omya odwołało się od tej decyzji do Sądu Pierwszej Instancji dnia 18 maja 2006 r.) Decyzja na mocy art. 11 ust. 3 skutkowałą cofnięciem harmonogramu połączenia przedsiębiorstw do dnia 8 grudnia 2005 r. Harmonogram odblokowano dnia 21 marca 2006 r. Dalsze badania Komisji potwierdziły obawy o konkurencję dotyczące rynku środków powlekających. Dnia 2 maja 2006 r. do strony zawiadamiającej wysłano zgłoszenie zastrzeżeń dotyczące omawianego rynku; termin odpowiedzi na to pismo wyznaczono na 16 maja 2006 r.

Udział osób trzecich

Rozpatrzyłam pozytywnie dwa wnioski przedsiębiorstw o dopuszczenie ich do postępowania jako zainteresowanych osób trzecich w rozumieniu art. 18 ust. 4 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw i art. 11 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 802/2004. Minerals Technologies Inc. („MTI”) dopuszczono dnia 23 grudnia 2005 r., a Imerys SA („Imerys”) dnia 23 stycznia 2006 r. Obydwa przedsiębiorstwa poza nadesłaniem odpowiedzi na wnioski o udzielenie informacji zgodnie z art. 11 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw przedstawiły dobrowolne oświadczenia, zarówno w formie pisemnej jak i podczas spotkań z Komisją.

Kiedy obydwie podmioty zrozumiały, że istnieje możliwość, że Komisja nie wyda zgłoszenia zastrzeżeń, skierowały one do urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające i do Komisji pismo, w którym poruszyłyby kwestie związane z postępowaniem w sprawie. Przedsiębiorstwo Imerys złożyło na ręce urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające formalną skargę 23 lutego 2006 r., zawierającą stwierdzenie, że służby Komisji nie zapewniły dostatecznej przejrzystości ani wystarczających informacji na początkowym etapie postępowania, które mogłyby umożliwić Imerys wniesienie rzeczowego wkładu do postępowania. Odpowiedziałam, że moim zdaniem prawo do złożenia wyjaśnień ustnych przysługujące Imerys jako zainteresowanej osobie trzeciej, zostało w pełni zachowane. Ta sama opinia dotyczy MTI. Co się tyczy przejrzystości być może możliwe było pełniejsze informowanie tych osób trzecich. W każdym razie osoby trzecie nadal rzeczowo uczestniczyły w postępowaniu, zarówno przed wysłaniem zgłoszenia zastrzeżeń, jak i po jego wydaniu.

Dostęp do akt

Przygotowując dostęp do akt w następstwie wydania zgłoszenia zastrzeżeń dnia 27 kwietnia 2006 r. podjęłam decyzję na mocy art. 9 zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające. ⁽¹⁾ Na mocy tej decyzji niektóre informacje, o których objęcie klauzulą poufności wniosło przedsiębiorstwo Huber, mają zostać ujawnione przedsiębiorstwu Omya, aby ochronić przysługujące Omya prawo do obrony.

Dostęp do akt przyznano stronie zgłaszającej wraz z wydaniem zgłoszenia zastrzeżeń. Przedsiębiorstwo Omya w odpowiedzi na zgłoszenie zastrzeżeń skarżyło się między innymi na „ograniczony i niepełny” dostęp do akt. Odpowiednie służby Komisji ustosunkowały się do tej skargi. Następnie przedsiębiorstwo Omya skierowało pismo do urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające, w którym powtórzyło część zastrzeżeń związanych z dostępem do akt. Po przeanalizowaniu zgłoszonych kwestii poinformowałam Omya, że stwierdzono pewne niedociągnięcia, które zostały następnie skorygowane przez służby Komisji.

Przedsiębiorstwo Omya podniosło kolejną kwestię dotyczącą przysługującego mu prawa do złożenia ustnych wyjaśnień w odniesieniu do dokumentu, który Komisja wysłała Omya dnia 6 lipca 2006 r. i w odniesieniu do którego Omya miało przedstawić swoje uwagi. Uznałam jednak, zważywszy iż przedsiębiorstwo Omya przedstawiło swoje uwagi do tego dokumentu dnia 11 lipca 2006 r., że jest jeszcze wystarczająco dużo czasu aby uwzględnić uwagi Omya przed wydaniem ostatecznej decyzji.

Przesłuchania ustne

Dnia 18 maja 2006 r. na wniosek Omya odbyło się przesłuchanie ustne, w którym uczestniczyły przedsiębiorstwa Omya i Huber. Dwie osoby trzecie, Imerys i MTI, były również obecne podczas przesłuchania.

Wnioski

Omya i Huber przedstawiły Komisji zestaw zobowiązań dnia 23 maja 2006 r. Dnia 29 maja 2006 r. Komisja poddała pierwszą propozycję zobowiązania badaniu rynkowemu. Komisja przedstawiła przedsiębiorstwu Omya odpowiedzi osób trzecich, które uczestniczyły w badaniu rynkowym dotyczącym pierwszej propozycji zobowiązania, w wersjach nie objętych klauzulą poufności, a następnie przeprowadziła spotkanie, na którym omówiono ze stronami wyniki badania rynkowego. Następnie dnia 3 lipca 2006 r. strony przedstawiły zmienioną wersję zobowiązania.

Służby Komisji uznały, że pierwsza propozycja zobowiązania, do której wprowadzono pewne zmiany zaproponowane przez strony dnia 3 lipca 2006 r. oraz pod warunkiem, że zobowiązanie to zostanie w pełni wykonane, odpowiednio zaradza obawom o konkurencję, które Komisja żywiła w odniesieniu do skutecznej konkurencji na rynku węglowodanów wapnia do powlekania, dotyczącym klientów na południu Finlandii oraz że koncentrację, zmienioną powziętym zobowiązaniem można uznać za zgodną ze wspólnym rynkiem oraz funkcjonowaniem porozumienia EOG.

Urzędnikowi przeprowadzającemu spotkanie wyjaśniające nie zgłoszono zastrzeżeń co do obiektywności badań rynkowych.

W związku z powyższym stwierdzam, że w niniejszej sprawie prawo do złożenia ustnych wyjaśnień zostało zachowane wobec wszystkich stron.

Bruksela, dnia 14 lipca 2006 r.

Karen WILLIAMS

⁽¹⁾ Decyzja Komisji nr 2001/462/WE, EWWiS z dnia 23 maja 2001 r. w sprawie zakresu uprawnień urzędników przeprowadzających spotkania wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji (Dz.U. L 162 z 16.9.2001, str. 21).